

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 98/2013
30.05.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu S.R. iz B., podnetom preko punomoćnika M.L., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 23 U 6453/12 od 15.01.2013. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije, čiji je pravni sledbenik Ministarstvo građevinarstva i urbanizma Republike Srbije, i uz učešće Privrednog društva B.C. doo iz B., čiji je punomoćnik Z.R., advokat iz B., u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.05.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda 23 U 6453/12 od 15.01.2013. godine, i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom odlukom u stavu I dispozitiva odbijena je tužba tužilje S.R., podneta protiv rešenja Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja broj 350-01-20/2011-09 od 11.01.2011. godine, kojim se ukida rešenje Republičkog urbanističkog inspektora Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja broj 350-01-00538/2010-12 od 03.08.2010. godine, a kojim se nalaže Sekretarijatu za urbanizam i građevinske poslove Gradske uprave Grada Beograda, da poništi urbanistički projekat za preparcelaciju katastarskih parcela navedenih u tom rešenju na KO Zvezdara u Beogradu, za koji je izdata potvrda broj 350.11-36/08 od 02.06.2008. godine. U stavu II dispozitiva pobijane presude odbijen je zahtev tužilje za naknadu troškova upravnog spora, a u stavu III dispozitiva pobijane presude se obavezuje tužilja da na ime troškova upravnog spora plati zainteresovanom licu B.C. iznos od 21.000,00 dinara u roku od 15 dana po prijemu pismenog opravka presude.

U zahtevu za preispitivanje sudske odluke, podnetom na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. a sa razloga iz člana 49. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac ističe da je pobijana presuda nezakonita, jer su razlozi iz obrazloženja iste kontradiktorni i protivrečni sami sebi. Ukazuje da je u obrazloženju pobijane presude navedeno da urbanistički projekat nije upravni akt, već tehničko rešenje koje se radi u skladu sa odredbama Zakona o planiranju i izgradnji, a zatim Upravni sud u ovoj materiji ceni pravilnost primene vanrednog pravnog sredstva upravo iz Zakona o opštem upravnom postupku - ukidanje po osnovu službenog nadzora. Smatra da ako određeni akt nema karakter upravnog akta, onda se on ne može uklanjati iz pravnog života aktom sa pravnom prirodom upravnog akta. Takođe, ukazuje da službeni nadzor nad radom ministarstva vrši viši organ, odnosno Vlada, pa ne može ministarstvo da ukida rešenje po osnovu službenog nadzora koje je donelo isto ministarstvo. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud preinači pobijanu presudu, uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na zahtev (pogrešno označeno kao odgovor na tužbu) protivna stranka Ministarstvo građevinarstva i urbanizma ističe da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni kasacioni sud odbije zahtev kao neosnovan.

U odgovoru na zahtev B.C. doo B. smatra da je zahtev nedozvoljen i sa razloga detaljno iznetih u odgovoru predlaže da ga Vrhovni kasacioni sud odbaci. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev dozvoljen i osnovan. Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je tuženi organ u vršenju inspekcijuskog nadzora kao viši organ nad nižim organom uprave, na osnovu čl. 253. stav 2. i 254. Zakona o opštem upravnom postupku, osporenim rešenjem ukinuo rešenje Republičkog urbanističkog inspektora Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije od 03.08.2004. godine, jer izrada urbanističkog projekta ne predstavlja postupak izrade upravnog akta već tehničkog projekta koji se radi u skladu sa odredbama Zakona o planiranju i izgradnji, pa se tim rešenjem ne odlučuje o određenim pravima i obavezama fizičkog ili pravnog lica.

Međutim, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, osnovano se navodima zahteva ukazuje na nezakonitost pobijane presude jer je istom učinjena povreda zakona i pravila postupka od uticaja na rešenje stvari. Ovo stoga što su razlozi dati u obrazloženju pobijane presude protivrečni sami sebi i odluci datoj u dispozitivu, budući da je navedeno da je tuženi organ Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja

pravilno, primenom odredbi Zakona o opštem upravnom postupku osporenim rešenjem ukinuo po osnovu službenog nadzora rešenje Republičkog urbanističkog inspektora istog ministarstva, sa razloga što izrada urbanističkog projekta nije upravni akt, te da ovim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje. Odredbom člana 1. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. list SRJ" 33/97 i 31/01 i "Sl. glasnik RS" 30/10), je propisano da su po ovom zakonu dužni da postupaju državni organi kada u upravnim stvarima, neposredno primenjujući propise, rešavaju o pravima, obavezama ili pravnim interesima fizičkog lica, pravnog lica ili druge stranke, kao i kada obavljaju druge poslove utvrđene ovim zakonom. Odredbom člana 253. stav 2. istog zakona je, između ostalog, propisano da se konačno rešenje može ukinuti po osnovu službenog nadzora ako je njime očigledno povređen materijalni zakon. Pod materijalnim zakonom, u smislu ovog člana, podrazumevaju se zakonski ili drugi propisi na osnovu kojih se meritorno rešava upravna stvar. Imajući u vidu da rešavanje o zakonitosti urbanističkog projekta ne predstavlja rešavanje o upravnoj stvari, jer prema nalaženju Vrhovnog kasacionog i Upravnog suda, urbanistički projekat nije upravni akt, to se u konkretnom slučaju nije mogla primeniti navedena odredba člana 253. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, kako je to pogrešno zaključio Upravni sud dajući protivrečne razloge u obrazloženju pobijane presude. Po oceni ovog suda, ako određeni pravni akt nema karakter upravnog akta, onda se isti ne može uklanjati iz pravnog prometa primenom vanrednih pravnih sredstava propisanih Zakonom o opštem upravnom postupku.

Budući da je podnosilac ovog zahteva u tužbi u upravnom sporu ukazivao na povredu odredbe člana 253. stav 2. i člana 254. Zakona o opštem upravnom postupku i da Upravni sud nije cenio te navode, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je time povredio pravo tužilje na obrazloženu sudsku odluku kao element prava na pravično suđenje.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je pobijanom presudom povređen zakon na štetu podnosioca, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 30.05.2013. godine, Uzp 98/2013

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.